

1/2 Smetar

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Ústav umění a designu
studijní referát

②

► ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Západočeská univerzita v Plzni

Doručeno: 24.05.2013

ZCU 017005/2013

listy: 5

přílohy:

druh:

zcupesc6af01

KOPIE SE SHODUJE S ORIGINÁLEM.
OVĚŘILA STUDIJNÍ REFERENTKA UUD.

Protokol o hodnocení bakalářské práce – diplomové práce *)

Název práce: Laboratoř - mám pár nezodpovězených otázek

Práci předložil(a) student(ka): BcA. Rudolf Matějček

Studijní obor a specializace: Intermediální tvorba

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil(a): MgA. Matěj Smetana Ph.D., VŠVU Bratislava

(u externích hodnotitelů uveďte též kontaktní adresu pracoviště)

1. Cíl práce

(a jeho naplnění):

Matějček si pro svou diplomovou práci zvolil poměrně obtížný úkol - rozhodl se prostřednictvím interaktivního díla propojit technologii počítačové analýzy obrazu, kritiku jejího dopadu na ztrátu soukromí a genezi individuálních fiktivních příběhů na základě stereotypních interpretací lidského charakteru podle fyzické podoby.

Praktickou práci jsem neměl možnost kvůli její technologické náročnosti vidět ve finálním tvaru. Přesto podle téměř finalizovaného výstupu je možné říci, že autorovi se podařilo uskutečnit náročný projekt v zamýšlené podobě a adekvátně objasnit jeho kontext v teoretické části práce.

2. Technologická specifika

(technická inovace):

V oblasti technologického zpracování odvedl autor výbornou práci, ať už díky jistě velmi cenné zkušenosti při spolupráci s programátorem nebo při střízlivém odhadu vlastních možností. Nespolehlivost dosud se vyvíjející technologie rozpoznávání obrazu a identifikace obličeje se mu podařilo proměnit ve výhodu, kdy zavádějící a často chybné výstupy počítačové analýzy divákova obličeje dobře korelují s nespolehlivostí a nedokonalostí lidské interpretace charakterových vlastností na základě viděné portrétní fotografie.

Bylo by zbytečné upozorňovat na možnosti zpřesnění rozpoznání obličeje za využití 3d analýzy (viz str. 8), které by bylo možné dosáhnout např. pomocí široce dostupné technologie Kinect. Těžiště autorova projektu totiž spočívá mimo rámec technologické inovace; technologie analýzy obrazu zde slouží hlavně jako funkční, mírně ironizovaný nástroj (a považuji to za výrazné pozitivum).

3. Přínos práce pro daný obor

Hlavní přínos Matějčkovy práce spatřuji v nalezení souvislosti mezi strojovou a lidskou dezinterpretací reality. Umožňuje nám mj. zeptat se, zda zklamání vědecké veřejnosti z příliš bolestného a neuspokojivého vývoje umělé inteligence a počítačového vnímání a chápání nevypovídá vlastně nejvíce o člověku samém a o žádoucím zpochybnění důvěry k vlastním smyslům, pocitům a vyhodnocování reality (i když nevím, zda by tento přínos dokázal postřehnout i galerijní divák bez znalosti autorovy teoretické práce).

Tento aspekt osobně považuji za přínosnější, než upozornění na všeobecně známou a bohatě komentovanou problematiku ztráty soukromí vzhledem k užívání stále se zdokonalující technologie pro sledování našeho počínání.

4. Silné stránky díla

Kromě výše zmiňovaných kvalit v oblasti technického řešení a širšího smyslu díla je možné říci, že výsledek působí kompaktním a uceleným dojmem.

Princip užití divákova obličej jako generátoru výsledné podoby díla je zpracován vhodně tak, že zbytečně neupozorňuje na svou technologickou složitost. Přitom přesvědčivě funguje: autor zahrnuje diváka do geneze výsledného zobrazení jen na základě jeho fyzické podoby a způsobuje tak celkem osobní konfrontaci s jedním z přisouzených stereotypních "životních příběhů". Divák je nucen alespoň částečně přijmout nebo odmítnout nabízenou roli. Technologie rozeznávání obličej je zde nezbytná: se svým přisouzeným charakterem bychom byli konfrontováni mnohem slaběji, pokud bychom se domnívali, že se jedná o pouhý náhodný generátor různých variant. Odlehčeně působící výstupy mohou taktó nabízet i závažnější interpretace: diváci jsou dle vzhledu obličej členěni do charakterových typů, což může v krajním důsledku připomenout např. postupy nacistické eugeniky (i když autor tuto souvislost v teoretické práci nezmiňuje).

Teoretická část práce je zpracována dobře strukturovaným způsobem, je výstižná, přehledná a je přesně cílená na konkrétní zvolené téma, po formální stránce je bezproblémová.

5. Slabé stránky díla

Autor práce sám v kapitole Slabé stránky (str.27) podotýká, že komplexnost projektu s sebou nese některá rizika. Hlavním z nich je rozpracování mnoha zajímavých témat, která možná nebyla plně využita (především linie prvotního internetového sběru dat na základě přisuzování stereotypních vlastností osobností podle portrétních fotografií).

Zároveň i narativní složka praktického projektu by zřejmě zasloužila hlubší zpracování, což zmiňuji především jako výzvu pro Matějčkovu budoucí práci; např. některá objevující se okna jsou při ilustraci zobrazeného "příběhu" podle mého názoru až příliš popisná a doslovná.

Za určitých okolností by bylo možné vytknout autorovi také jeho přílišnou fascinaci grafickým zpracováním projektu, která může diváka na první pohled zavádět směrem k interpretaci práce jako studie z oblasti grafického designu, ale uvědomuji si, že v tomto kontextu funguje výrazná stylizace jako funkční sjednocující prvek.

V teoretické části práce bych mírně vytknul snad jen uvedení některých ne úplně tematicky příbuzných autorů (Feuerstein, Šedá(str.3)) - stojí za úvahu, zda by nebylo vhodnější zmínit spíše autory, zacházející s narativitou v rámci konceptuálního díla (např. Ilya Kabakov) nebo autory, zabývající se fenoménem ztráty soukromí v rámci virtuálního i skutečného světa.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

teoretická část: výborně

praktická část: velmi dobře

celková známka: VÝBORNĚ

Datum:

19.5.

Podpis:

Matěj Smetana

